

Tämä tutkistelu on sapatiksi 21.11.2026

Profeetallisten kirjoitusten tulkinta

Muistoja: ”Ja hän selitti heille Mooseksesta ja kaikista profeetoista alkaen, mitä hänestä oli kaikissa kirjoituksissa sanottu.” (Luuk. 24:27.)

Avaintekstit:

Matt 5:17–48

1. Kor. 16:20

Matt. 4:1–11

Luuk. 10:25–28

Luuk. 24:25–27, 44–49

Kristus ilmestyi ristiinnaulitsemisensa ja ylösnousemuksensa jälkeen kahdelle masentuneelle opetuslapselle, jotka molemmat tunnustivat: ”Me kuitenkin olimme eläneet siinä toivossa, että hän olisi se, joka lunastaa Israelin.” (Luuk. 24:21.) Opetuslapset odottivat Messiasta, joka vapauttaisi juutalaiset Rooman miehityksen alta. Tämä väärä odotus ja siitä seurannut pettymys johtuivat vääristyneestä, yksipuolisesta tulkinnasta Vanhan testamentin messiaanisista profetioista.

Kristus oikaisi näiden kahden opetuslapsen väärinkäsityksen selittämällä heille Raamattua laajemmasta näkökulmasta (Luuk. 24:25–27). Kristuksen Raamatun tulkinta avasi heidän silmänsä ja sai heidän sydämensä hehkumaan innosta (Luuk. 24:31–32). Jeesus ilmestyi myöhemmin myös suuremmalle opetuslasten joukolle Jerusalemissa ja ”avasi heidän mielensä ymmärtämään kirjoitukset” (Luuk. 24:45; ks. myös Luuk. 24:33, 36, 44–49).

Nämä kokemukset korostavat profeetallisten kirjoitusten oikean ymmärtämisen myönteistä lopputulosta. Väärä profetioiden ymmärtäminen voi johtaa hengelliseen katastrofiin.

21.11. Lähimmäisen päivä

RAAMATTU, OMA TULKITSIJANSA

Omat oletuksemme Raamatusta vaikuttavat suuresti sen tulkintaan. Ne, jotka pitävät Raamattua pelkkänä kokoelmana muinaisia asiakirjoja, eivät näe sen eri kirjojen välistä yhtenäisyyttä. Kun kuitenkin otamme huomioon perusperiaatteen, jonka mukaan ”[j]okainen pyhä, Jumalan Hengestä syntynyt kirjoitus on hyödyllinen opetuksesi” (2. Tim. 3:16), voimme arvostaa sen taustalla olevaa yhtenäisyyttä ja antaa Raamatun olla itse itsensä tulkitsija.

Lue Matt. 5:17–48. Miten Jeesus selitti tässä kohdassa mainitut Vanhan testamentin opetukset?

Matt. 5:17–48 pinnallinen lukeminen voi antaa vaikutelman, että Jeesus korvasi Vanhan testamentin opetukset omilla uusilla opetuksillaan. Tekstin tarkempi lukeminen tekee kuitenkin selväksi, että Jeesus teki näkyväksi Vanhan testamentin syvällisiä ja hengellisiä ulottuvuuksia. Tässä mielessä hän täytti Jer. 31:31–33 lupauksen siitä, että uudessa liitossa Jumalan laki kirjoitettaisiin hänen kansansa mieleen ja sydämeen (vrt. Hepr. 8:8–10; Hepr. 10:16).

Joskus tietyn Raamatun kohdan tulkinta annetaan samassa kirjassa, jossa se esiintyy. Esimerkiksi Danielin kirjan 2. luvussa on kuvaus kuningas Nebukadnessarin salaperäisestä unesta (Dan. 2:31–35), jota seuraa tuon unen tulkinta (Dan. 2:36–45). Samoin Matteuksen evankeliumin 13. luvussa on vertaus kylväjästä (Matt. 13:1–9) ja sen jälkeen seuraa sen tulkinta (Matt. 13:18–23).

Joskus viestin tulkinnan antaa myöhemmin tuleva profeetta. Esimerkiksi 2. Aik. 36:22–23 vahvistaa 70 vuoden profetian täyttymisen, kuten Jer. 25:11–12 ja Jer. 29:10 ennustavat. Monet Vanhan testamentin esikuvat täyttyivät kuitenkin Kristuksessa, joten monet Vanhan testamentin kohdat tulkitaan Uudessa testamentissa.

”Vanha testamentti on evankeliumi esikuvina ja vertauskuvina. Uusi testamentti on itse todellisuus. Toinen on yhtä olennainen kuin toinen.” (2SM 104.) Uusi testamentti on todellakin Vanhan testamentin innoitettu tulkitsija.

Miksi on tärkeää olla tietoinen omista olettamuksistamme, kun tutkimme Raamattua? Miksi tärkeimmän olettamuksemme tulee olla se, että luotamme Raamattuun Jumalan sanana ja että se tulee tuomitsemaan meidät emmekä me sitä?

HISTORIAL LIS-KULTTUURILLINEN ASIAYHTEYS

Lue Jes. 65:17–20. Mitä tarkoittaa, että uudessa taivaassa ja uudessa maassa nuorin kuolee ”satavuotiaana”? (Jes. 65:20, VKR/RK 2012).

Kun Jes. 65:20 irrotetaan historiallisesta asiayhteydestään, voidaan helposti olettaa uudessa taivaassa ja uudessa maassa olevan kuolemaa ja syntisiä. Tämä ajatus on kuitenkin ristiriidassa Jesajan kirjan lupauksien kanssa, joiden mukaan vanhurskaat herätetään kuolleista (Jes. 26:19) ja että kuolema ja suru lakkaavat lopullisesti olemasta olemassa (Jes. 25:8, Jes. 65:19).

Jes. 65:20 (VKR/RK 2012) on selvästi vertauskuvallista kieltä. Kuka on nuori 100-vuotiaana? Tunnistamme lukiessamme Jes. 65:17–20 sen historiallisessa asiayhteydessä, että jae viittaa Israelin kansan saamaan siunaukseen siinä tapauksessa, jos se pysyisi uskollisena liiton ehdoille (vrt. 5. Moos. 28:1–68). Aivan kuten Jeesus yhdisti lähitulevaisuuden tapahtumat myöhempiin Matteuksen evankeliumin 24. luvussa, myös Jesaja tekee tässä samoin osoittaen, että juuri nyt tapahtuvat asiat ennakoivat uutta taivasta ja uutta maata.

Jesajan kirjassa uusi luomakunta ei ole täysin tulevaisuudessa. Se on yhtäkkiä tullut mukaan nykyhetken Jumalan ihmeellisen lunastustyön ja anteeksiannon kautta. Jae ilmoittaa, että jo nyt, Israelin nykyhetkessä, Jumala on voittamassa kuoleman. Tämä ajatus ilmaistaan lupauksella pitkäikäisyydestä ja lapsikuolleisuuden poistamisesta (Jes. 65:20). Kaikki tämä vain ennakoi sitä, mitä lopulta on tuleva.

Lue 1. Kor. 16:20. Miten voimme soveltaa tätä tekstiä omaan aikaamme ja kulttuuriimme?

Uuden testamentin aikaisessa kreikkalaisessa kulttuurissa sukulaiset ja läheiset ystävät tervehtivät toisiaan suudelmalla. Paavali antaa ohjeita Room. 16:16; 1. Kor. 16:20; 2. Kor. 13:12 ja 1. Tess. 5:26 tästä lämpimästä ja hellästä tervehdyksestä kristittyjen kesken. Voimme poimia kyseisestä asiayhteydestä raamatullisen periaatteen uskovien tervehtimisestä. Heidä tulee tervehtiä lämpimästi ja saada heidät tuntemaan olevansa osa Jumalan perhettä. Joissakin kulttuureissa suudelman antaminen olisi sopimatonta, kun taas kädenpuristus, halaus tai kumarrus voisi olla kulttuurillisesti hyväksyttävämpää. Kulttuurillisesta ilmaisusta riippumatta Paavali kuitenkin kannustaa meitä saamaan ihmiset tuntemaan olonsa hyväksytyiksi ja rakastetuiksi seurakunnan kokoon tuessa yhteen.

KIRJALLINEN ASIAYHTEYS

Saarnaajien käyttämä suosittu tarina kertoo vakavissa vaikeuksissa olevasta miehestä, joka halusi tietää, mikä oli Jumalan tahto häntä koskien. Mies avasi Raamatun osoittaen sormellaan sattumanvaraisesti Matt. 27:5 ja hän luki siitä, että Juudas ”meni pois ja hirttäytyi”. Mies yllättyi jakeesta ja toisti saman menettelyn löytääkseen rohkaisevemmän viestin. Hänen sormensa pysähtyi Luuk. 10:37 kohdalle, jossa: ”Jeesus sanoi: ’Mene ja tee samoin.’” Molemmat jakeet ovat todellakin Raamatussa, mutta ne on ymmärrettävä asiayhteydessään.

Monet vääristymät Raamatun sanomasta johtuvatkin siitä yleisestä tavasta, että jakeita erotetaan niiden kirjallisesta asiayhteydestä. Tällainen lähestymistapa avaa Raamatun kaikenlaisille keinotekoisille tulkinnoille.

Lue 1. Moos. 3:1–5 ja Matt. 4:1–11. Miten Paholainen vääristi Jumalan sanoja soveltaessaan niitä asiayhteyden ulkopuolella?

Jotkut vääristävät Raamatun sanomaa vilpittöminä johtuen omasta puutteellisesta tietämyksestään. Toiset taas tekevät niin tahallaan, kuten Paholainen teki kahdessa edellä mainitussa tilanteessa. Motiivista riippumatta lopputulos on aina haitallinen.

Paholainen ilmestyi Eedenin puutarhassa (1. Moos. 3:1–5; vrt. Ilm. 12:9) Eevalle viehättävänä ja erikoisena käärmeenä, joka osasi puhua ihmisten kieltä. Irrottamalla Jumalan sanat alkuperäisestä asiayhteydestään Paholainen ensin yleisti ne ja esitti sitten oman petollisen tulkintansa.

Kun Pyhä Henki vei Jeesuksen erämaahan (Matt. 4:1–11; Luuk. 4:1–13), ”Paholainen ilmestyi valon enkelinä kiusauksien erämaassa pettääkseen Kristuksen.” – Ellen G. White, *The Advent Review and Sabbath Herald*, 18.12.1888. Keskustelussaan Kristuksen kanssa Paholainen siteerasi erheellisesti Ps. 91:11–12 antaakseen ymmärtää Jumalan suojelevan jopa niitä, jotka altistavat tahallaan itsensä vaarallisille tilanteille.

Eedenin puutarha ja erämaassa koetut kiusaukset vahvistavat suuren taistelun olemassaolon, ja se koskee sekä puhutun että kirjoitetun Jumalan sanan tulkintaa. Niiden pitäisi auttaa meitä ymmärtämään, kuinka tärkeää on pitää Raamatun tekstien tulkinta uskollisena niiden asiayhteyksille.

Totuus ei tarvitse petosta tullakseen näkyväksi. Miksi meidän sitten täytyy välttää kiusausta ottaa tekstejä irralleen asiayhteydestään yrittäessämme todistaa oman näkemyksemme oikeellisuuden riippumatta siitä, kuinka oikeassa olemme?

TEKSTIN MERKITYS

Kaikkien kristittyjen tulisi ymmärtää Raamattua itse. Raamattu on riittävän selkeä, jotta kaikki ihmiset voivat ymmärtää tien pelastukseen, mutta myös riittävän monimutkainen, joten se haastaa jatkuvasti älykkäimmänkin mielen. Raamattu on loputon aarrearkku täynnä pelastavaa tietoa, jota on mahdotonta selittää täysin tyhjentävästi.

Lue Luuk. 10:25–28. Jotkut väittävät, ettei Raamattua tarvitse tulkita. Jos näin on, miksi Jeesus sitten kysyi eräältä lainopettajalta: ”Mitä laissa sanotaan? Mitä sinä itse sieltä luet?”? (Luuk. 10:26.)

Jotta voimme ymmärtää jonkin tekstin merkityksen, meidän tulee ensin ymmärtää siinä käytetyt sanat. Tämän jälkeen meidän tulee ymmärtää, miten näitä sanoja käytetään tekstin asiayhteydessä ja ylipäänsä Raamatussa sekä historiallis-kulttuurillisessa ympäristössä – ainakin siinä määrin kuin se on mahdollista. Johtopäätöksemme tulisi olla täysin sopusoinnussa laajemmin Raamatun opetusten kanssa. Rinnakkaisten Raamatun tekstien vertailu – kuten usein tehdään neljän evankeliumin suhteen – voi rikastuttaa ymmärrystämme.

Vertaa Matt. 5:43–48 ja Luuk. 6:27–36. Miten Matt. 5:43–48 ja sen rinnakkaisen tekstin Luuk. 6:36 asiayhteys auttaa meitä ymmärtämään paremmin ilmaisun ”täydellisiä” merkityksen Matt. 5:48 jakeessa?

Yksi uskollisen Raamatun tulkitsijan tärkeimmistä ominaisuuksista on perusteellisuuden ja nöyryyden yhdistelmä. Pitää muistaa, ettei meistä kukaan omista totuutta; me kaikki näemme sen kuin peilin kautta hämärästi.

Meidän tulisi aina pyrkiä terveeseen oppiin (2. Tim. 4:1–5). Tärkeä periaate on keskittyä siihen, mitä ymmärrämme ja mikä on selvää, sekä rakentaa sen pohjalta. Monissa tapauksissa tämä auttaa meitä ajan myötä ymmärtämään niitäkin asioita, jotka eivät nyt ehkä ole selviä. Vielä ikuisuuteenkin jää vastamattomia kysymyksiä.

Ajattele aikaa, jolloin et vielä ymmärtänyt jotakin sinua suuresti vaivannutta asiaa, mutta joka selvisi sinulle myöhemmin. Miten tuo kokemus auttaa sinua luottamaan Jumalaan asioissa, joita et vielä ymmärrä hänen sanastaan?

RAAMATUN SELITTÄMINEN

Raamatun tutkimisemme tulisi keskittyä kahteen pääasialliseen tarkoitukseen: henkilökohtaiseen hengelliseen kasvuun sekä muiden johtamiseen pelasta-vaan suhteeseen Jeesuksen kanssa. Kristus määritteli todellisen kristityn sel-laiseksi, jota Pyhä Henki johdattaa ”tuntemaan koko totuuden” (Joh. 16:13), joka elää ”jokaisesta sanasta, joka lähtee Jumalan suusta” (Matt. 4:4), ja joka opettaa muita noudattamaan ”kaikkea”, mitä hän on käskenyt noudattaa (Matt. 28:20).

Lue Luuk. 4:16–30 ja Luuk. 24:25–27, 44–49. Mitä voimme oppia siitä, mi-ten Kristus selitti Raamattua näissä kohdissa?

Jeesus Kristus oli, on yhä ja tulee aina olemaan ”tie, totuus ja elämä” (Joh. 14:6). Silti hänen saarnansa olivat vahvasti ankuroituja Raamattuun. Esimer-kiksi Mark. 1:14–15 sanotaan: ”Kun Johannes oli vangittu, Jeesus palasi Ga-lileaan ja julisti Jumalan evankeliumia. Hän sanoi: ’Aika on täyttynyt, Jumalan valtakunta on tullut lähelle. Kääntykää ja uskokaa hyvä sanoma!’” Tuo kyseinen aika viittasi selvästi Dan. 9:24–27 kerrottuun aikaan. Vuorisaarnassaan (Matt. 5–7) Jeesus siteerasi Toista Mooseksen kirjaa 20:13–14 (Matt. 5:21, 27). Luuk-kaan evankeliumin 4. luvussa hän siteerasi Jes. 61:1–2. Jeesus oli läpikotaisin raamatullinen saarnaaja.

Toisessa esimerkissä Apostolien tekojen 8. luvussa kerrotaan, että etiopia-lainen eunukki ”oli käynyt Jerusalemissa pyhiinvaellusmatkalla” (Ap. t. 8:27), mikä tarkoittaa hänen perehtyneen juutalaiseen uskontoon ja ainakin joihinkin sen seremonioihin. Hänellä oli jopa oma kappale Jesajan kirjasta, jota hän luki innokkaasti kotimatallaan. Silti hän ei ymmärtänyt profetiaa Palvelijasta, joka tulisi kantamaan synnit, niinpä hän yritti löytää jonkun selittämään sen hänelle.

Tämä kokemus opettaa meille muutamia tärkeitä asioita. Ensinnäkin pelk-kä Raamatun tekstin lukeminen ei aina johda syvempään ymmärrykseen siitä. Toiseksi Raamattua tutkiessamme voimme ja meidän pitäisi oppia toisiltamme. Kolmanneksi meillä on henkilökohtainen velvollisuus kertoa Raamatun todelli-sista viesteistä muille.

Filippoksen selitys Jesajan kirjasta ja muista Vanhan testamentin kohdista johti eunukin kasteeseen (Ap. t. 8:35–39; vrt. Ps. 51:14). Meillä tulisi olla sama tarkoitus selittäessämme Raamattua (ks. Joh. 17:17).

Vaikka joskus saatamme tarvita apua tekstien ymmärtämisessä, miksi meidän on oltava vakuuttuneita mielessämme siitä, mihin uskomme?

ELLEN G. WHITEN TEKSTIEN LUKEMINEN

Kuinka luemme Ellen G. Whiten tekstejä? Tässä on muutamia ohjeita Ellen G. Whiten kirjoitusten oikeaan ymmärtämiseen ja soveltamiseen.

Aloita rukoilevalla ja positiivisella asenteella sekä avoimella mielellä sen sijaan, että epäilisit. Ajattelutapamme on linssi, joka värittää kaiken, mitä kuulemme, luemme ja näemme. Tarvitsemme Pyhän Hengen ohjaamaan ajatteluaamme. Ellen G. White itse totesi: ”Jos tutkit Raamattua vain saadaksesi tukea omille mielipiteillesi, et koskaan tavoita totuutta. Tutki saadaksesi tietää, mitä Herra sanoo.” (KV 74.) Sama pätee hänen kirjoituksiinsa.

Toiseksi ota huomioon lukemasi tekstin asiayhteys. Ihmiset ovat usein perustaneet käsityksensä Ellen G. Whiten kirjoituksista yksittäiseen lauseeseen tai kappaleen osaan, joka on irrotettu alkuperäisestä historiallisesta tai kirjallisesta asiayhteydestään. Ellen G. White kirjoitti, että ”aika ja paikka on otettava huomioon” (1SM 57). Valitettava tapa sivuuttaa asiayhteys on aiheuttanut, ja aiheuttaa edelleen, loputtomasti ongelmia joillekin seurakunnan jäsenille.

Kolmanneksi keskity periaatteisiin. Mikä on Ellen G. Whiten korostama pääkohta (tai pääkohdat) tietyssä tekstissä? Esimerkiksi vuonna 1894 hän kirjoitti seurakunnan jäsenille Battle Creekissä, Michiganissa, tuomiten polkupyörien ostamisen (ks. 8T 50–53). Ellen White halusi korostaa periaatetta, jonka mukaan Jumalan antamia resursseja, kuten rahaa, tuli hallinnoida asianmukaisesti (tuohon aikaan polkupyörät olivat erittäin kalliita).

Neljänneksi tutki kaikki, mitä Ellen G. White on kirjoittanut kyseisestä aiheesta. Tarkastele vaikeaselkoisia lausuntoja suhteessa siihen, mitä hän opettaa yleisesti kyseessä olevasta aiheesta. Elinaikanaan Ellen G. White harmiteli kirjoitustensa väärinkäyttöä: ”On paljon sellaista, jonka väitetään olevan sisar Whiten viesti, mikä palvelee tarkoitusta väärin sisar Whiten sanomaa sekä saada hänet todistamaan sellaisten asioiden puolesta, jotka eivät ole hänen mielensä tai arvostelukykynsä mukaisia.” (1SM 44.)

Varmista lopuksi, että Ellen G. White on todella sanonut niin. Lukuisia lausuntoja on virheellisesti nimetty Ellen G. Whiten kirjoittamiksi. Turvallisin tapa varmistaa lukemamme olevan peräisin Ellen Whiteltä, on etsiä lähdeviittaus. Kun olemme varmistaneet sen, mistä teksti löytyy, voimme tutkia sitä oikeiden periaatteiden avulla.

Ellen G. Whiten profeetalliset kirjoitukset ovat meille upea lahja. On erittäin tärkeää, että luemme näitä kirjoituksia oikein, sillä nämä tekstit voivat olla – ja ovatkin – suuri siunaus miljoonille ihmisille. On traagista, että niitä käytetään ja sovelletaan väärin.

Lisätietoja löydät osoitteesta <https://whiteestate.org/absg/8>.